

Soutěž Řidič Vysočiny 2017: třebíčští Morávkové skončili osmí

Pravidelnému účastníku Miloši Morávkovi z Třebíče se soutěž Řidič Vysočiny líbí.

■ Antonín Zvěřina

Tradiční akcí na Vysočině se stala soutěž Řidič Vysočiny. Letos se jednalo o 21. ročník. Startovalo se na hoře Křemešník u Pelhřimova, a na účastníky čekala trať přes Rohoznou, Batelov, Opatov na Třebíčku, Kněžice, až na letiště v Komárovicích nedaleko Třeště, kde byl cíl.

Z přihlášených 80 posádek jich na start dorazilo jen 62, a do cíle 60, dvě posádky na trase zabloudily. Motorkáři se zúčastnilo pět, pořadatelé doufají, že v příštím roce jejich účast naroste. „Když jsem viděl, jaké se k nám blíží počasí, měl jsem z toho trošičku strach,“ přiznal policista plk. Bohuslav Musil, který měl tentokrát na starosti vytyčení tratě. Doplnil, že pro motorkáře to bylo velmi odvážné, sjet z Křemešníku, kde ležel sníh, do údolí.

V početném poli se neztratila ani třebíčská automobilová posádka Jan Morávek syn a Miloš Morávek otec. Ta v nabitě konkurenci skončila osmá. Miloš Morávek přiznal, že ho soutěž Řidič Vysočiny baví a

ly, a otec syna pochválil, že jezdí velice dobře. „Je to radost, se na něj dívat, i když se jedná o počítačovou simulaci,“ poznamenal Morávek starší.

Nastínil, že se jedná o celoroční týmovou soutěž. Vrátili jsme se k jihlavské soutěži, kde měl Morávek pro pořadatele jenom slova chvály. „Mají obrovskou výhodu, že to spolupřátají Jihlavské listy, a ty tomu věnují obrovskou propagaci,“ přemítal pravidelný účastník. Díky policii se daří zajistit i dostatečný počet pořadatelů, na jednotlivých stanovištích je odpovídající počet lidí.

„Někdy jsme na stanovištích čekali o něco déle, ale to k takovým soutěžím patří, a rozhodně nám to nevadilo,“ podotkl Morávek. Má také radost, že se tam potká se spoustou kamarádů a známých. „Každý má stejnou představu, přijeli jsme se zejména pobavit, a třeba se i něco dozvědět. Žádnou rivalitu jsem nikdy nepozoroval,“ dodal Morávek starší.

**21. ročník
Řidiče Vysočiny
29. dubna 2017**

START na Křemešníku byl pro všechny překvapením. Přes noc napadlo 10 cm sněhu.

Řekli

Jsem ráda, že soutěž pokračuje, a my jsme začali, předpokládám, další dvacítku ročníků. Děkuji našim spolupřátelům - útvaru policejního vzdělávání - za profesionální přístup k soutěži. Mám radost, že se motoristé přihlásili v takovém počtu, i přes avizované nepěkné počasí, které se naštěstí nevyplnilo. Je vidět, že je Řidič Vysočiny opravdu baví. To je ostatně vidět na panu Roupcevi, který nevynechal jediný ročník.

Eva Krpáková,
ředitelka Jihlavských listů

Pořadatelé soutěže jsou Jihlavské listy, Útvar policejního vzdělávání a služební přípravy, Vzdělávací zařízení Praha

JIHLAVSKÉ LISTY založeny roku 1892

Poprvé se jela nová kategorie motorek, bylo jich jen pět, možná se někteří obávali, z důvodu počasí. Předpokládám ale, že to bude impuls do další soutěže, a příště se jich přihlásí víc. K průběhu: udělali jsme malou inovaci, něco obměnili, a bylo to ku prospěchu. Jsem velmi spokojen jak s kvalitou, tak s úrovní soutěže. I samotným přístupem jednotlivých soutěžících.

Plk. Mgr. Bc. Martin Souček,
ředitel Vzdělávacího zařízení
Útvaru policejního vzdělávání a služební přípravy

má k ní kladný vztah. „S bratrem jsme kdysi jezdili orientační soutěže. Řidič Vysočiny není klasický závod, i když se to taky tak dá říct,“ pousmál se Morávek.

Letošní podmínky při soutěži za extrémní zase až tolik nepovažuje. „Při odjezdu se účastníci potýkali se sněhovou pokrývkou, ale to bylo jen na začátku závodu,“ upozornil. Doplnil, že nikdo z účastníků patrně ještě neměl letní guma.

„My jsme odjížděli až na konci startovního pole, kdy už trať byla rozježděná,“ vzpomínal Morávek. Osobně si myslí, že počasí závod zpestřilo. „Byla to větší legrace,“ netajil. Spočítal, že se této soutěže účastnil nejméně po desáté za posledních zhruba třináct let.

Letošní soutěže Řidič Vysočiny se účastnil se synem. „Určitě má kladný vztah k automobilům, vždyť je to můj syn,“ neztrácel Morávek starší dobrou náladu. „Žije tím stejně jak já,“ poukázal. Vysvětlil, že syn jezdí i závody na počítačích. Jedná se o ral-

ROZJEZD a couvání do kopce se jelo na čas. Na koncích trasy se vždy museli soutěžící dotknout jedné tyčky tak, aby nespadla i druhá.

Foto: Petr Klukan (2x)